

Geçmişin Milletimize Olan Büyük Varlık Maliyeti Iv

– KANBER İHSAN · 16 Ocak 2010

Ümmetçilik, tekke ve zaviyelerin kapatılarak yaşamın gerçeklere dayalı laik bir devlet yapısıyla, ilmin yolunu izlememiz gerektiğini 85 yıl önce bütün ulusça belirtmiş olmamıza rağmen, bugün temeli sindirilmeye dayalı mantıkla, şükürcü bir millet şekillendirilmek istenmesi ve bu zihniyetin Türkiye cumhuriyetinin en temel taşı olan inkılapçı devrim ilkelerini bugün için hiç sayarak kapatılan bu yerleri açmak hedefinde olduğumu dur.

Yine aynı mantıkla neredeyse 60 yıldır Türk insanı horlanarak, eğitim giderlerinin artık mevcut şartlarla karşılanır bir tarafı kalmadığı günümüzde, Türk eğitim birliği dışlanmışlığıyla Anadolu halkını nasıl bir gönül sevgisi ile sevip yönetmektir ki. O karanlık dönemlere götürmek midir amaç..!

Cumhuriyet kolay kazanılmadı...! Kurtuluş savaşını karşımızda gözüken, yani neredeyse zamanın bütün Avrupa'sına karşı yapmıştık. Madde olarak onu görebiliyorduk. Elinde ki silahını, stratejik ve psikolojik durumunu biliyorduk. O tarihlerde yeni kurulan meclise, ve halkın tinsel gücünü başkomutanlıkla meclisin ısrarlı isteğine evet diyerek kendi vücudunda birleştiren Gazi Mustafa Kemal Paşaya karşı tıpkı bugün olduğu gibi, acımasız ve asılsız saldırılar bütün şiddetiyle sürmüştür. Milletimizin çok iyi bildiği gibi BİR ULUSUN YENİDEN VAROLUŞU büyük nutukta her şeyiyle yazmaktadır.

Önemle diğer bir husus olarak : ulusçuluğumuza ve toprak bütünlüğümüze saldırının her nereden ve ne şekilde geldiğini, varolduğunu düşünmek yine toprak bütünlüğümüzü ve sınırlarımızı emanet ettiğimiz varlığını da ulusun evlatlarıyla oluşturduğumuz sağlıklı her Türk evladının buna hizmet etmesi de bir ulusçuluk, laik-milliyetçilik, ve vatan borcu görevi saydığı kabul gördüğü bir milletin, özellikle onuruna bu denli açıkça saldırılar her türlü sinsi emelleri olan geçmişte ve bugünde iktidar olmaları bakımından hiç kimseyi "yaparım olur" düşüncesi türünde CESARETLENDİRMELEİDİR.

Kendi irademiz ve zafere olan inancımızla, kurtuluş savaşını kenetlenerek kazanmış olmamız tesadüfi değildir. Neler yapabileceğimizi Anadolu'nun genç yaşlı kadınlarıyla karlı yollarında cephelere taşınan cephaneye sadece ve sadece kahraman kadınlarımız açısından bakarsak ne büyük bir başarıdır. Onlar Mustafa Kemal deki ilericiliği, kendilerine verilen yeri ve önemi evvelden görmüşlerdir. O yıllarda onlarda birer asker idiler cephede ve cephe gerisinde.

Bizim geleceğimize biz karar verdik, sabrımızın sonunda da yine biz karar vereceğiz bu böyle bilinmelidir.

Yeryüzünde daha iyi bir yaşam sürebilmek olanağı daima bilimle ileriye gitmekle mümkündür. Cumhuriyetle kafamızın içinin ve dışının aydınlanmasının devamı için, geleceğe yönelik Türk ulusunun hiçbir ferdinin onuruna şahısmadan en ufak bir gölge düşmemesi için tüm gücümle, bilgimle ve özverimle

birlikte çalışacağım. Cumhuriyetin temel taşlarının sarsılmadan geleceğe uzanabilmesi için zamanın, insana insan olmanın verdiği o ağır dayanılmaz bugünün tarihi ve yükü altında olup da, bütün bu olan bitenlere tıpkı masum birinin gözlerinin içine baka, baka ulusça tüm kazanımlarımızı kişi sanki de tepeden gelen bir "ULU" şeyyyymiş dercesine aciz insanlarla aynı havayı solumak, insan olmayı bu ülkede o derece taşınmaz bir boyun borcu haline getirip, sana emanet edilen değere kendin en büyük ihaneti yapmışsın gibi kahrolmamak için, bu gerçek gözükür durumu ve endişelerimi şu memleketimizin karlı kış günlerinde Ankara da kaleme almayı bir cumhuriyet vazifesi saymamla ifade edebilirim.

Kanber İhsan Öcel